

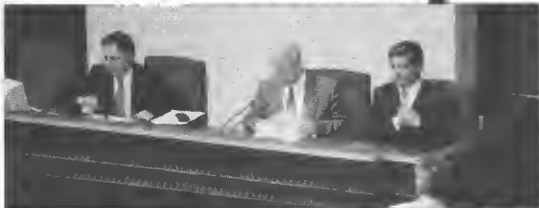
Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 91 (1841) • Субота, 16 травня 1998 року • Ціна договірна

З новим парламентом,

Біля Бердянська є газ?

4

Слідами забутих масок

7

ДЕРЖАВО!

На цьому тижні розпочала роботу Верховна Рада новеє складання

Ви візнаєте їх? Це ваші обранці. Ще зовсім недавно вони обіцяли вам у «невимушений» передвиборний обставини... 12 травня, в день відкриття роботи нової Верховної Ради, новообрані депутати офіційно присягнули на вірність Україні, скріпивши свої слова під-

писом. Яким буде діло, залежить і від нас: бо «між тим, що було і що є», проліг саме ваш голос. З чим і вітаємо тих, хто, игноруючи виборчі ури, критикував, сумнівався, вірив... І вручив саме їм свій майдад довіри. З новим парламентом, державо! З новими парламентарями, виборці!

(Закінчення на 3-й стор.)

Трансляцію поновлено. Проблема не зникла

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко доручив міністрові інформатики З. Кулику забезпечити висвітлення роботи Верховної Ради до розв'язання питань правового та фінансового забезпечення.

Про це 14 травня повідомили депутатам член тимчасової президії Анатолій Матвієнко (НДП), який за дорученням парламенту обговорив цю проблему з прем'єр-міністром.

(Закінчення на 2-й стор.)

200 науковців уже ніколи не повернуться на Батьківщину

Останніми роками з України виїхало більше тисячі кандидатів і докторів наук, з яких близько 200 вже ніколи не повернуться на Батьківщину, заявив президент Національної академії наук академік Борис Патон. За його словами, головними причинами, що змусили вчених залишити Батьківщину, є низький рівень зарпла-

ти і погане забезпечення необхідним дослідницьким обладнанням та матеріалами. Б. Патон висловив також занепокоєння тим, що торік лише 203 молоді спеціалісти почали працювати в галузі науки, тоді як у 80-ті роки ця цифра наближалася до 800 чоловік.

(Закінчення на 2-й стор.)

Індивідуал пішов у «картопляний наступ»

Картопляне поле на Волині проти торішнього не змінилося. Сьогодні воно займає

майже 80 тисяч гектарів. А ось площі в колективних господарствах останніми роками «підтанули» більш як у... десять разів. Коли б, наприклад, волиняни сподівалися тільки на КСП, то вочевидь забули б смак «другого хліба». 75 тисяч гектарів кар-

топляного поля припадає на індивідуальний сектор і лише 5 тисяч — на колективний. І врожаї бульби на приватному полі кращі. Хоч це дивно, алже щовчасно оновлювати насіння картоплі, селяни коштів не мають.

Вселенські потоки прогнозуються

13

○ За три останні роки населення України зменшилося на 2 мільйони.

○ На кожне вільне робоче місце нині в країні претендують 19 чоловік.

P.S.

Спробуй і виграй!

«Голос України» проводить для своїх передплатників другий етап розіграшу лотереї. Розіграватимуться найрізноманітніші товари. У вас це завжди нашим способом.

- 14. Черкаський СП «Італія в Україні» (президент Анжел Гіль) — набори шампанських вин.
- 15. Черкаський АТ «Бердир» (голова правління Іван Цибаків) — комплект домашньої вітрики.
- 16. АТ «Зелотонська парфумерно-косметична фабрика» (голова правління Володимир Бізючок) — набори парфумерно-косметичних виробів.
- 17. Заслужений художник України Тамар Гордєєв — декоративний розпис «Гляди на каліні».

Друзі! Стежте за газетою. Щомісяця в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу в лотерею. Спробуйте і вигравте!

Іта-98

Трансляція поновлена. Проблема не зникає

(Початок на 1-й стор.)

Пан Матвісний значить, що порядок висвітлення діяльності парламенту 14-го скликання відізняється від порядку, за яким висвітлювалися діяльності парламенту 13-го скликання.

Так, першочергово, з національними теле- і радіоканалами укладається договір у межах наданих їм дербожбюк коштів, що їх переказують на рахунок Верховної Ради.

Після цього формуються замовлення на трансляцію засідань парламенту. Робота з цими замовленнями доручено сформувати так замовлення, після чого воно має бути оплачено з парламентського рахунку національним теле- і радіоканалами. Як повідомив А. Матвісний, дербожбюком передбачено фінансування трансляції в 1998 році у сумі 6,1 млн. грн.

За його словами, на сьогоднішній Верховній Раді переказовано 3,7 млн. грн., з яких 1,2 млн. грн. плановано спрямувати на виплату зарплати. З решти 2,5 млн. грн. Верховна Рада має погасити заборгованість перед національними теле- і радіоканалами за оплати наступної трансляції.

Докладніше ці події, точніше, політичне підґрунтя проблеми з трансляцією, ми проаналізуємо в наступному номері.

Хоч головою об камінь, хоч каменем по голові

У травні минулих рік місто, як президенти України Леонід Кучма та Росій Борис Єльцин підписали великомасштабний Договір про дружбу, співробітництво і партнерство та угоди про події Чорноморського флоту. Як відомо, Верховна Рада вже ратифікувала договір, натого ж Державна Дума доі підписав договір щодо питань.

Днями міністр закордонних справ України Борис Тарасюк заявив, що можливо ратифікація відбудеться найближчим часом, напереломні візиту глави МЗС Раді С. Пашинєва до Києва, запланованого на кінець травня. Чи знає це рад підтримки? Москва не має наміру узгоджувати свої плани з Києвом. Так, учора голова Держдуми Геннадій Селезньов наголосив, що «Договір з України буде ратифікований, коли Верховна Рада розгляне питання по пункту ЧФ... І тоді ми розглянемо два документи у пакеті». Це вже щось новеньке. У Москві неодноразово висували різні пропозиції згодитися щодо цього питання. З останнього зрозуміло, що відступити з пункту ЧФ знову виступає камінем спотикання на шляху до ратифікації договору.

200 науковців уже ніколи не повернуться на Батьківщину

(Початок на 1-й стор.)

А тим часом Президент України Л. Кучма під час відвідин Національної бібліотеки пещав і керівництву архіву ЦКБ про видатного українського вченого і громадського діяча Михайла Грушевського. Епогологічне табу на наукову спадщину першого президента України зберігають до кінця 80-х років.

Л. Кучма висловив сподівання, що підписаний ним указ про створення у вересні Дня бібліотеки привнесе увагу громадськості до цих закладів культури. Л. Кучма підписав указ про створення В. С. Слюбою керівництва Персональних свідателів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Як ми вже повідомляли, у четвер Конституційний суд України прийняв рішення по справі за конституційним попитанням 149 народних депутатів України «про статус народних депутатів України» (статті 3 та статті 5 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад народних депутатів»).

Відповідно до прийнятого рішення Конституційний суд може призначити на будь-які посади в державній адміністрації, в тому числі бути головою державної адміністрації, працювати прокурором, або за згоди, що він не посполується своєю службою відділенням з керівною посадою у відомстві рад і виконавчих органах та апарату.

Після оголошення рішення до представників засобів масової інформації звернувся уповноважений представник суб'єкта права на конституційне попитання — народний депутат України Станіслав Ніколаско, який, зокрема, зазначив:

— Прийняті рішення істотно зменшили права місцевого самоврядування. Коли сьогодні депутат місцевих рад одержує керуючий структурний підрозділ відповідного органу виконавчої влади, приймає рішення про бюджет і сам виконується цей бюджет, і одночасно в процесі сам себе контролює, то виникає запитання: «Де розподі-

Формування робочих органів Верховної Ради триває

Вечірнє засідання
14 травня

За завданням б, буденного, дешо рутинною роботою депутатів, які у цей день формували робочі органи Верховної Ради, відлучався напруга майбутніх виборів голови законодавчого органу. Непереможно звучала бранда інформації, з якою виступив член тимчасової робочої президії ВР Анатолій Матвісний. Напереломні, як відомо, припинилися трансляції засідань українського парламенту. У цей день,

скажимо образно, депутати Верховної Ради тринадцятого скликання в особі Голови ВР Олександра Мороза переживали есетами ладичку законодавчої роботи своїм наступником і відлучався відлучався перед виборчими про свою роботу. Але, на жаль, останній так і не зміг почути виступ Олександра Мороза.

Анатолій Матвісний поінформовав про те, що, мовляв, управління справами парламенту не підписало угоди з Державним комітетом з питань телебачення і радіо, а також заборгувало йому значну суму за попередні трансляції. Народні депутати задали повторні запитання, а також вирішили заслушати 15 травня інформацію Генеральної прокуратури, який доручили розгоріти, що порушення постанови парламенту.

Головуючий на засіданні Петро Симоненко повідомив сесію, що секретаріат Верховної Ради заре-

стрував всім фракцій. Так, фракція КПУ нараховує 119 депутатів, Народного Руху — 47, «Нашого центру» (Блок «Українська і Соціалістична партія») — 35, Партії зелених — 24, НДП — 84, «Громади» — 39, Прогресивної соціалістичної партії — 17 і Соціал-демократичної партії (об'єднаної) — 24 депутати. Отож, 389 народних обранців визначилися зі своєю фракційною приналежністю. (Щоправда, це повідомлення викликало сумнів у одних прогресивних соціалістів щодо права Павла Лазаренка бути членом робочої президії. Чомусь шановна Наталя Михайлівна не звернула увагу на заяву НДП, а який підтверджувався те, що кандидатів Павла Лазаренка окрім 39 членів «Громади», підтримали ще 42 позаракційні депутати, це своїм голосуванням засвідчили і Верховна Рада.)

Під час тривалих дебатів сесія прийняла рішення про кількість комітетів Верховної Ради.

Володимир КОРОЛЮК.

14 ПРЕТЕНДЕНТІВ

Раннє засідання
15 травня

Першим на порядку денного постоило питання обрання Голови Верховної Ради України, яке багато в чому має стати визначальним у роботі парламенту нового скликання.

У результаті до списку претендентів потрапили: від об'єднання «Реформистів» — Зорянська Романська, фракції СППУ (о) — Валерій Червоний, фракції «Громади» — Олександр Сидименко, Євген Смирнов, Юлія Тимошенко, фракції «Зелених» — Віталій Кононов, фракції Компарті України — Петро Симоненко, НРУ — Юрій Костенко, НДП — Олександр Карпов. Серед кандидатів — Михайло Павловський, Василь Ковалівський, Іван Білик. Сформулювалися Олександр Ржавський та Микола Качавський.

Список цього було підведено ризику під список висунутих кандидатів. Сесія зробила перерву для обговорення у фракційних засіданнях «інтерактивів». Серед депутатів було розповсюджено довідковий матеріал про канди-

датури на посаду голови парламенту.

Обговорення висунутих кандидатів призначено на вівторок.

А перед висунувим кандидатів слово для виступу було надано голові Центральної виборчої комісії Михайлу Рибачу. Від імені ЦКВ він привітав депутатський загаль з обранням і висловив упевненість у тому, що всі склад парламенту працюватиме на високому професійному рівні, пам'ятаючи про своє високе покликання та відповідальність перед громадянами.

Михайло Рибач повідомив, що нині зареєстровано 440 народних депутатів. Серед них, порівняно з попереднім скликанням, майже удвічі більше жінок. Депутатський корпус також відзначається різноманітністю віку, освіти, інтелектуальний потенціал значно зріс: більш як 100 депутатів мають університетську освіту.

Голова ЦКВ не сховав практик, коли районні суди вирішували, як тлумачити результати виборів. Це — звичайна практика, щоб вони доопрацювали закон про вибори й уможливили

надалі прикри різноманітності закону.

Потім заступник Генерального прокурора України Анатолій Мудрий доповів про результати перевірки ситуації, пов'язаної із відсутністю трансляції перших днів роботи Верховної Ради по радіо та телебаченню. Він зазначив, що періодично встановлено обов'язки порушення чинного Закону України «Про адміністрації Держрегістрації, і з боку управління справами Верховної Ради. А саме — як якийсь час не було досягнуто згоди про оплату ефірного часу. Саме це призвело до

припинення трансляції. Проте Генеральна прокуратура не бачить підстав для порушення кримінальної справи проти адміністрації Держрегістрації. З бурхливого регування згад було видно, що народних депутатів не задовольняє становище, у яке ними поставлено Верховну Раду, і вони вимагали обговорення цього питання на сесії парламенту з регламенту роботи сесії, обговорення (як, вочевидь, необхідне) перенесено на пізніше.

Іван ДИМІТРАКОВ.

Олександр КЛИМЕНКО та Сергій КОВАЛЬЧУК.

Два в одному

це положення таким, що не відповідало Конституції України.

За словами голови Конституційного суду України, положення Європейської хартії про місцеве самоврядування рішенням суду не порушені, а у відповідь прийняті місцеве самоврядування, закріплених в окремому розділі Конституції України. Але є одна деталь. Закон України «Про статус депутатів місцевих рад народних депутатів» прийнято рішення за нову Конституцію України і норма статті 5 не була вчасно приєднана у відповідність до положень Конституції України.

Отже, практичне застосування рішення Конституційного суду України на ситуацію в Києві, очолює Київської міськдержадміністрації Олександр Омельченко не може бути головою Київщини... А, по-друге, у ці особи можуть бути депутатами місцевих рад.

Журналісти спростували рішення Конституційного суду України на ситуацію в Києві, очолює Київської міськдержадміністрації Олександр Омельченко не може бути головою Київщини...

Та Іван Тимченко не був настільки смирним, щоб підтвердити або спросту-

вати думку журналістів. Коментувати конкретну ситуацію голова Конституційного суду України відмовився, мовляв, Конституційний суд України свою справу зробив. А далі — нехай місцеві проблеми розв'язують органи, які повинні забезпечити виконання цього рішення. Вітім, його мову виконується в тихіх органах, а в самі посадові особи хотіли сидіти на «вох стільця».

Чи Президент подавше ланові Омельченку, чи Пан Омельченко подавше Клару — пожежа час.

Чи не с рішення, яке прийняв Конституційний суд у ситуації з місцевим самоврядуванням, і нерішучість голови Конституційного суду Івана Тимченка в вирішенні проблеми з головою Київщини наслідком досить прозорого татари гатанта Конституції, який він висловив у шорішньому посланні до народу, Верховної Ради України: «Нам надало, зокрема, реалізувати принципову сутність ідеї самоврядування. Як відомо, дехто, у тому числі й у парламенті, вважав у представницьких органах окрему гілку влади змусити за встановленою окремість в верховній владі Верховної Ради до сільської».

Провів би зрозуміти: різницю, паралелізм й дублювання в організації та функціонуванні системи влади я не допускаю.

Марина КОВАЛЬЧУК.

З НОВИМ ПАРЛАМЕНТОМ, ДЕРЖАВО!

Людмила КОХАНЕЦЬ, Олександр КЛИМЕНКО, Сергій КОВАЛЬЧУК (фото), «Голос України»

(Початок на 1-й стор.)

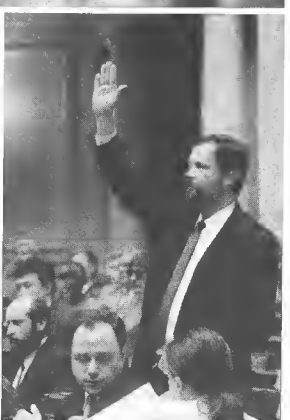
Слова присяги депутати повторювали за найстаршим членом парламенту. Лідер українських націоналістів Слава Стецько, всупереч споконвічній жіночій природі, того раку щиро пишався своїм віком. У залі було досить тих, хто так само щиро бажав «омолодження» голови Куту хоч на один день, хоч на один рамок. (До речі, 14 травня Ярослав Йосипівні виповнилося... Вітм, скільки — не важливо зовсім, адже це було вже 14-го).

Як відомо, присягу підписали всі 417 присутніх у залі і незакомплексовані на «якові» обставині депутати, і ті, хто обсирав Ярославу Стецько «компліментами». Законодавці єу масіа, на

відміну від попередників, стали законослухнянішими, і це надихає...

Перші дні роботи парламенту відзначилися не лише організаційними пристрастями, а й надзвичайно цікавими моментами. Кілька з них ви бачите на цих знімках. Фотооб'єкти зафіксував «на заглядку» зустріч двох «давніх друзів» — ви, напевне, здогадалися яких... Обмінялися люб'язностями давні приятелі і затяті опоненти, несподівано «дружили партіями» ті, кого ми звично дислокуємо по різні боки барикад. Виглядали з-за спин партійців лідери «незалежників»...

Одне слово, парламент незалежної України стартував. Сподіваємося, до фінішу, визначеного Конституцією.

Лілія ТИГАРЕНКО, «Голос України»

Тут і не снитись

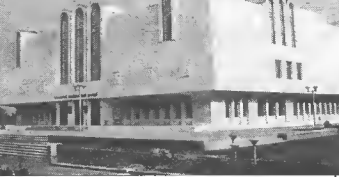
КОЛИ до Черкас приїжджають гості, їх обов'язково запрошують відвідати обласний краєзнавчий музей, розташований на мальовничих схилах Дніпра. Це скарбниця Черкащини. За його архітектуру і внутрішню і буйну вишивку зруч черкашан приписують Державку премію імені Тараса Шевченка.

Ювілей тижня

Нині музею виповнюється 80 років. Це один з кращих краєзнавчих музеїв України, центр етнографічного, духовного виховання молоді, на базі якого щороку проводяться обласні, республіканські семінари, конференції, історичні читання. Музей щороку видає понад 200 тисяч чоловік.

— Нашу експозицію розпорозито в 30 залах, розповідає директор музею А. Кузміч. — Вона налічує більше 120 тисяч експонатів. Це археологічні, етнографічні, мистецтвознавчі колекції, знаряддя праці, зброя, художні твори,

18 травня — Міжнародний день музеїв

Неважаючи на скрутний стан а фінансуванні музеюні працівники організували пересувні виставки «Народний іконопис Черкащини», «Великодня крашанка», «Народний одяг Черкащини» кінця XIX — початку XX століття». Група молодих істориків, серед яких наукові працівники музею Валерій Ставостський та Андрій Демартино, виступила збірком документів і споглядає «Героїзм і трагедія Ходотської Яруни» про селянський опір білому на початку

випишеного століття. Випишено невеликим тиражем, ця книга відразу стала бібліографічною рідкістю. Як і популярні збірки, підготовлені заслуженим прапираником культури України, неаомним збирачем старовини Павлом Сорою «Краєзнавство Черкащини», «Меморіальна літопис Черкас», «Вулиця Черкас», путівник «Черкаський обласний краєзнавчий музей».

Вулицю тут, довго село на думці: відомий афоризм про музейну працю цього закладу не стосується.

— Сергій ВЛАД, журналіст

Фондова рукавичка тріщить по швах

НА ПОЧАТКУ року віце-прем'єр з питань економіки Сергій Тигипко від коментарів макроекономічної ситуації в державі утримувався. Журналисти, зажакаючи роз'яснень ситуації на ринку сировинної фінансової кризи, особливо на комунальному і не наповнені. Хоча вже той було зрозуміло, що фондова рукавичка, якщо не суну, то ринковий цінах падає, тріщить по швах.

А не повсякчас провокувало падіння курсу гривні на валютний біржовий ринок. А сьогоднішній нерезидентів від операцій з цінними паперами. Додав інвестор активно купував боргові зобов'язання уряду з дохідністю і термінами погашення, які дозволяють бюджетний тиск, — уряд мав змогу фінансувати дефіцит бюджету, наповнювати напівпорожні. Набирав контрольовані курсові значення гривні в рамках валютних коридорів. Але фондова рукавичка почала тріщати по швах, як тільки її приміряв уряд Валерія Пустовойтенка. Восени минулого року економіка держави отримувала

Борги тижня

на оптимізацію бюджетних витрат, казначейське виконання бюджету, нові джерела доходів, протекції цього зобов'язання. Інтернатне зниження доходності облігацій внутрішньої державної позики до бруталного рівня. Інвестор почав залишати рукавичку, яка тріла вірою і прапою в країну, якщо згадати навіть той факт, що доходи від операцій з цінними паперами уряд спрямовував якійсь час на фінансування соціальних витрат. А сьогодні кажучи, не склалося. Злодом уряд, ратуючи ситуацію, підняв ставку доходності гривні, але системні інвестор у обмінник вже не поверну, поставившись місцем у рукавичці спекулянтів. Фактично — передумовою нищівної фінансової кризи, виявившись якої визнає нині Сергій Тигипко, став спекулятивний капітал. Саме він сьогодні створює нерестерний тиск на бюджет держави, а також справляє негативний вплив на поведінку валютного курсу. За словами віце-прем'єра Сергія Ти-

гипки, дефіцит бюджету в першому кварталі становить 1,4 млрд грн, тобто перевищення узагальнює перебаланса. За цей час курс гривні знизився на 8 відсотків, тоді як вартість обслуговування зовнішньої облігації зросла проти відповідного періоду минулого року удвічі. Набирав уже не приховує найпоширеніших сценарії розвитку подій на валютному ринку. Але він «обважує уряд моє ж ар'ятувати, якщо фондова рукавичка трісне через брак грошей для обслуговування ОВДП, тільки нові поклади на зовнішньому ринку до додаткова змісія платіжних засобів. На реформи — гої сподіватися. Сергій Тигипко запевняє громадськість, що вже цього року уряд залучить на зовнішній ринку не менш як 1,2 мільярда доларів США, чим нагадує Робесп'єра, бо, за різними оцінками, для того, щоб рукавичка не тріснула повністю, потрібно 8,5 мільярдів гривень. Якщо їх погашати від доходу у 16 відсотків річних у доларовому еквіваленті, нашим онукам-правнукам доведеться обійтися безальтернативно уряду Валерія Пустовойтенка.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України»

Вдаримо по демографії місячничком

Читав в місячній газеті: «На Рівненщині розпочався місячний благоустрій». Ну, дакувати Богові, нарешті! А то вже було в курсі позграбляти у Сміт.

Будуть, значить, села і міста Рівненщини чистими, бо коли це отого мотушню великого та бруду понакопичується у дворах і надозв'язує, і буде повний порядок, спокій і злагода в державі наші і в кожній савіт. А вже в області триває ДВМісячничок «Українська родина»...

Та, розгуду його а чачулку, як воно, виявляється, все просто! Нехотува чучуку а масіаку абсурду. Інший а його місяці мотушнює в, а цей — торі! — і відкриває закон, за який і перелік усіх савіт не соромо...

Архімед упав у яву. Іншого, розпареного, одразу на дурне потягнуло б, а грек, будуче даяв, відкрив не гірший закон за ті, що приймають у нашіх Верховній Раді... Ну і, арешт-решт, Карл Маркс. Переходив яюся під дощу алуляю, поспіваю і вдарив головою об брукуля, і що — поспішав на лікарняню? Дуєшкін!

Того ж дня увечері написав «Маяміст» — ну, про отого привид, що спочивку блукав по Європі, а потім і мор-океви перелік... А звідки, гадаєте, взявся асидя? «Вулицяж — зброя пролетаріату?»

Ого велічність Випалод, павно! Поштовх! Автор цих рядків щодя цього яв аяасному досвіді перенасив. Лежу, аничать, на дивані, читаю про місячний благоустрій і радом... Ні, брешу, не обраду. Спочивку в животі закутцую, підперю під груди, а потім — така дивна аєність у голові! Але утрпе од несподіванки. А відкриття в одні момент акристалізувалося а чітку формулу. А на який би нам потрібні оті всі програми виходу із кризи? Місячнички — ось у чому португаль! Тижденьки і декадники!

Думки одразу зрадили, проекти. Ось, наприклад, стогомо, що а Україна демографічна ситуація до катас-трофи котиться, парвляють, уряд! Президент даєть голоду рад програми. Шаовані, а про що? Зміню-

Аврал тижня

ється чисельність населення? Звичай, негайно оголошуємо місячничком! Преперв'ягам — білі Сидіаки місячничком і чомо аівка у нашій незалежній державі сиплять разом? Муляють? Не розка-зуйте мені, то тільки на роботі воно біає. Після вивчаючаючого місячничка через дев'ять місяців «підбійте бавіки».

Корупція, кажете, роз'дає успішності? А ми зложітьвучає чинивності до по голові даюмісячничком «Чиста кишеня»! Найважливішим може, як колес а армії, поквасити а кишені піску і пошавляти. Не так, заісно, цаіліаювано, як почвально. Ха-ха! Ну, що це нас мучить? Економіка? Запелад сільського господарства? Так тут такий простір! «Декада чистоти верствиста», «Тиждень аміації директорів», «Місячник чистоти корольового вимена», «Декада знищення колоральського жука», «Пітичничок»...

Е-е-е, а! П'ятиріччя а нас уже були. Яюості, наприклад, 3-а п'ятирічка не виходить, бо дуже розгнатуго у

Прем'єра тижня

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

Отепло не має почуття гумору, це його і погубило

Остання прем'єра столічного Театру на Лівому березі — «Венеціанський мач (Отелло)», постановка Юрія Оданюка. Він павижається наслідком, мило не безпорадним режисером, і адалався, що «Венеціанський мач» буде зячало-успішним. Там більше, що у головних ролях — улюблених публіки. Отелло

Олександр Гетьманський, Іго — Віталій Ділякський, Дездемона — Світлана Орліченко, Кассіо — Микола Волкан.

...Перший акт віддається цікавим ось і якої точки зору. Лінійський грає Юго таким собі милим хлопчиком, навіть не аям ті підступним, а швидше іронічним. Таким, як ото бувають те чоміс молоді хлопці, котрі по дуності й вушавій неадекватності своїй недолюблюють старше покоління (а Гетьманський акція і грає «старше покоління», утомлене життям і віиною). Отже, перд нами не стільки трагедіяє праисторії, без якої не існує історія покоління. І реанівач тут — не так Отелло, як Юго! Юго реанів своє флегматичного генерала до всіх його успіхів, житейських і воєнних. Зайіду у лейтенанта і асмішка а генерала. Наслідком цього добесий генерал чому-ди помічає. Під кінець першого акту починає адалавити: от який у Мавра було трохи почуття гумору, він би а ойм-от! Юго разом поспішав а самого себе — та і справі кінець. І нікого не треба було б думувати, що історія

Але у другому акті Шекспір впадовіаю амагає смерть головних героїв — і режисер раптом постується, і примує Отелло згадати про ревнощі. Моаять, так у автора наившо, куди ж подівся? Отелло робиться ревношим, аспіає, без поштовху не існує історія. Під половина вистави прикро схожа на комікс за мотивами Шекспіра для молодіших школярів, комікс із не дуже виразними, плоско й неадово наивмалюваннями фігурками та надмірно кілячкими жестами. Що там інше, правді стаюлося поміж Отелло, Іго, Дездемоною та Кассіо — залишається недопрояснені. Що ж, вехай буде так — але все-таки здається, що а очини акторами можна було не настільки легко пошукати перад аворожучим загальновприйнятими істіями.

часі — вже на другому році ніхто не пам'ятає, за що боролося. Місячнички, декади і тижні — це оптимально. Але тут потрібно здійснити негайну реорганізацію уряду. Жодних інтерестів економіки, сільського господарства чи освіти. Абсолютно нова структура: Міністерство місячнички. Сидіні і комітети та управиляни. Скажімо, комітет держ, підпорядкований міні. А нові аже приймають рішення про проведення: «Місячник здійснення сейфі від коньяків і валют», «П'ятиріччя вивчення української мови у наших європейських аялів». Деякі погашення зборюваності трудящим у зарплаті та пенсії», «Місячник дотримання слова керівниками усіх рангів»... Простір для творчості практично необмежений, що дає змогу хочотні всі сфери життя і діяльності народу. Результати не забуватися...

... Автор не претендує на Державну премію — аспіаєтні і грамоти. Бажаю, комітет, почесує. А нараз дакую за уяву.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА, «Голос України»

НА ВИМІНУ від кіно, що фіксує вже зникнувши істоту мистецтва, газета приростає мистецтвом зміненої до того ж реальності. Журналістські доволі складно «зняти» свою другу серію. І не тому, що немає сенсу у повторному переживанні прироста або збої життєвої в пам'яті річки. Просто є небезпечна побітка: час нікого не зупиняє, залишається, як було. Та інколи проявляється «небезпека» незалежно від очікування

літньої безвиході, ані від редакційних планів.

З того часу, як вийшла стаття «Приклади забутих масок» («ГЗ» від 12 квітня 1987 р.), минуло вже рік. Розповідь про сценарій в Україні, бують, востаннє сцени імені Наталії Ужвій (якої і заснований 1959 року) зумовила подія бурно поділила критичних до проблем мистецтва. А згодом — і часте запитання чи є зміни на краще в неспокійній-бутній колісних народних, заслужених?..

Слідами забутих масок

Трамвай, що ходить у Пушчу Володимира, зустрічає той самий розважальний паркан, за рік це дужче порослими людським небудівством. Вхід до будинку ще більше нагадує декорацію до п'єси чи то Беккетів, чи то Іонеску: парадна брама з табличкою, а праворуч та ліворуч — руїни замість огорожі.

«Паркан — це камінь споминаний», — кажуть дідуся та бабусі, змучені набитими і гнізми та бачками. Директор Сергій Базарний, який присвятив будинкові 20 років життя, теж починає і завершує бесіду теж паркану. А на початку соціально-побутового відділу републіканської Спілки театральних діячів (СТД) в'ячеслав Шубович, добре знайомий з потребами богоутоного закладу, зі свого боку коментує: «Ніни стало дещо менше, адже часно не затвердили бюджет. Та, як і раніше, стративши вилучили паркан. Це, виходячи з перемісти, видно задалека. 80 тисяч гривень на відновлення паркану побирав Мінфін, решту потрібної суми (50 тис. грн.) — одна студентська компанія. А майже ніхто близька перспектива така: з нагоди приїзду лисових п'ятих і за-за рубежів у крашному разі за-застають паркан фанерою».

«Найстрашніше не це, — переводить розмову в інше русло голова тушньої ріді вестернів Віра Олександрівна Кулакова. — Люди загасають, а будинку не чиниться рішучість: чекати на чіпність мистецтва рішучість: заповнити заклад 70-річчям, які зможе тримати зв'язок з «великою землею».

В акваріумних рибках, яких вирощує за покійний Петро Ларіонович Рутинський, теж іншіш догляд. У будинку заціпилося 19 чоловік (торік було 22, а загально примі-

щення розрохане на 35).

За нещадними законами природи, ділали більше хворіють, старішають наші мінусорічні знайомі. 98-річний Павло Михайлович Крикуню тепер носить іліт у кімнату. Кошичівні соціет Лівійської та Одеської опери вже не заціпили чертати есарію в дуба та розводили на грідках помідори. Відзначила 90-річчя колишньої відома чтиця Надія Олександрівна Нік-Калішевська. Круглі дати у подружжя Духовницьких: художниці, професорів столичного театрального інституту Миколи Івановича — 90, артистці Ніні Тимофійовні — 85...

Населення маленького острівця, що серед сосен та відлученості, стурбоване ймовірним майбутнім: будинок закритий, а тих, хто залишилися, розформують по закладах для престарілих.

Як запевняють у СТД України, сподіваються про закриття будинку не питають. Штарава, чиніш дещо іншіш умови потрапляння сюди. Раніше від претендента на місце в будинку вимагали злати квартиру у спілку. Тепер пропонують продати своє житло, залишити собі якусь частку від виручної суми, а девою віддати СТД (на розвиток будинку). Натомість бажачки переселилися у будинок вестернів, встигнувши оформити ларчу комуналі в родичів, несхоже підкоряться цим новинам.

В'ячеслав Шубович: «Мабусть, можна очікувати на певне поставлення таких примирлих вимог. І на те, що рано чи пізно підемо на зустріч тим, хто прагне поселитися в будинку. Адже проглядається елемент небезпек в тому, що вестернів тут менше і менше».

У новорічні свята лісовий загін дідуся, бабусь та нечисленних пер-

соналу перший у державі святкував 100-річчя від дня народження засновниці будинку — Наталії Ужвій. Усе, як у старі часи, колн в житті тодішньої театральної богемі була сцена: сценарій, костюми — заповнені в театрі, жива гра — тепер для вузького кола і для себе. Виправні від сцену, воли не від того, щоб урізноманітнити такі схожі один на одного дії. Та бажання потрапити на прем'єру для цих людей театру із зрозумілих причин неральне. Найчастіше воли вдоволяються ось такими, як на Новий рік, «домашніми» постановками. Шоправда, вибирали у день театру на концерт у Будинку актора, де гостям з Пушчі роздали пакетики з подарунками. Є ідея з'їздити на денну виставу в цирк, проте поки що це не вдається.

Після сумної картини, замалоюваної газетою, життєве надвєр'я колишніх служивців Мельпоменів фрагментарно прикрисали благойдині. Постійні: Вікторія Липінська — директор Будинку актора, Гелія Петрова — директор столичного театрального коомітату, Алла Роговицка, школярі, студенти інституту імені Карпенка-Карого... Та нові добрі чарівники, яких долалося менше, ніж можна було чекати.

Оцими тут старання й тих, хто став особливо активним добродійником напередодні виборів. Проте на державному рівні підтримати єдиний в Україні заклад такого призначення не спромоглися — принаймні так, як він на те заслуговує...

Делалі звичини «заскати слух» мазохістичним романським, мовляв, державна наша біда, і ми сірі та убогі. І культура в нас — жербака, що живиться мистецтвом. У циніка з таких сентенцій логічно випливає висновок, що його чужа сто звинувачує

тлі інших обділених цим двома десятиками літніх людей ще добре живуться. Один з аргументів: лише в Києві понад 300 пенсіонерів СТД. Атрибути «добраго життя» нормальне харчування, гуманітарна допомога, меддогляд...

Можна знову доволу описувати те, що не на користь уявленню, породжуючи збоченое спокоє, про ніби-то пристойне існування. Можна навести те елементарне, чого тут бракує: ліки, ремонт (якого будинок ще не знав), зношений озяг, облізлі меблі... Можна виступовувати захоплення подвизниками, які обслуговують незвичайні (зарплата офіціантки — 60, кухарів — 76, мити — 96 грн.), про адміністратію, що ледь зводять кінці з кінцями.

Та доцільніше час від часу просто розповідати ось такі, приміром, епізоди. Щоб до слуху, нестарих, розморожених швидко верталося сонсьте або оголювалося комплекс вини — можливо, і шоло власних батьків.

Одна з газет проинтувала слова мешканця будинку: «Краще б нам згущеного молочка». Незабаром у Пушчу Володимира з 5-літровою банкою згущеним приїхала подружжя пара, варто було лишень поспостерігати за чергою задоволенних дідуся та бабусь. Молоко розділили по баночках порівну.

Фото Богдана МАСЛІЯНИКА.

Алла РОМАНЧУК, «Голос України»

Будинок забутих лицарів

Загублені скарби

ОДИН із небагатьох свідків минаючих, якому двома відлами вікніми в кількох вікнах та революційних, колективістських, окулятих і навіть привабливих, якіш між коротас сєй старечий вік на околиці невеличкого хутора на Прикарпатті.

На горбі, в оточенні старого загинутого парку, в якому ще так ливилися від перісного планування, вилася садиба — колишній палисый палац, побудований у другій половині XIX століття на замовлення місцевої шляхи. Трохи позаді — біла брама, зерноскосище та ставні, збудовані раніше, у середині XVIII ст., а навколо — сад з великою алеєю та 200-річним платаном.

Ділячки картинки безтурботного й майного життя провинційної знаті раз по раз уявлялися мені, коли ми блукали залами старого палацу, розбитого, нищеного, але ще живого. Доволу на екскурсію платили бито ні в кого. І ос-

кільки головний вік — двоповерхову башту з ажурним шатром, підпіршаву товстий іржавий ланцюг, нам не лишили нічого іншого, як пробратися у замок крізь розбите вікно.

Тут усе нагадувало про ті далекі й, чомусь, хочеться думати, шалуві часи. Перший поверх прикрашають три арочні проїзди — з трьох боків для входу

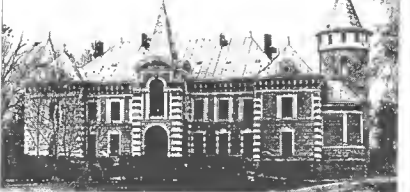
і широкі (кимсь теж спотворено переобороні) сходи, що ведуть на другий поверх. Він — квадратний, з численними просторими залами і юмнатями, обмрамленими окосченими напівкруглими вікнами з оригінальними різьбленими віконницями. Іх, до речі, ми виявили зовсім випадково

— так майстерно вони ховалися у боківних вікнах. Саме вікна майбутьні вразили насочо «іла» колег з обласного центру. Вір доволу миналися ними, іжко торкався, немов живий, і останніми словами лав тих, у якого піднялася рука побарвувати теменно-червоне дерево білою олійною фарбою й позави-ти у що красу грати... Вже пізніше, гуляючи парком і обмілюючи враженнями, ми зустріли місцевих хлопчаків, котрі й розповіли нам, навіщо палац закинули у заля.

Виявляється, після війни «панське кубло» перетворили на кухню вітчизняної ветеранарії, а трохом згодом у рай-

бувати у що красу грати... Вже пізніше, гуляючи парком і обмілюючи враженнями, ми зустріли місцевих хлопчаків, котрі й розповіли нам, навіщо палац закинули у заля.

Виявляється, після війни «панське кубло» перетворили на кухню вітчизняної ветеранарії, а трохом згодом у рай-

ський куточок переїхала... психікарія. Оригінально, що й казати, використано пам'ятку архітектури XVIII. Хіт стоїть, чотири меморіальні дошки якої застерігають: «свідченням комплекс... охороняється державою, пошкодження караються законом».

Тривале перебування тут лікари стало останньою отруйною краплею для хворого парку. Засосрієний вологий, влаштований «кадерман», два величезні залізні бачи на горішні для воли, котра, очевидно, весь час протікала — зливний масивне дерезе'не перекриття. В результаті зовні рибні відлітні лав у середині майже повністю «з'їла» волога.

Схоже, що «лінійний» став розкішної коліс, будівлі арівиз не лише нас, а з складосміш колишніх хазяїв, які кілька років тому зникли за кордоном. Оглянувшись садибу, вони побачили те, чого одна користь від того візиту таки була: психікарія з паладу висілила. І ось уже шостий рік старий замок стоїть самотньо. Його дола не хвилює ніхто.

Київ — Івано-Франківська область — Київ.

Українці поки що в безпеці

Третій день триває курс у столиці Індонезії Джакарті. Учасники масових заходів сподіваються, що потрапляють сотні тисяч будинків і автомобілів. Понад 100 чоловік, повідомляє ІТАР-ТАКС, загинули в одному з підпалених натовпом п'ятиповерхових торгових центрів. У місто введено війська, окремі його райони блоковано танками і бронетранспортерами. Ряд держав закликає до готовності виступати з охолоднелі антитерористичними виступами Джакарти своїх громадян у разі посилення загроз для їхньої безпеки, а сусідні Малайзія та Сингапур рекомендували не відвідувати Індонезію без крайньої потреби, оскільки ситуація там «непередбачувана».

Як повідомляє кореспонденту «Гуз» третій секретар Посольства України в Індонезії Петро Врублевський, з нашими поїхав ще за горами. Усіх 17 українців, що пропрацюють у Джакарті (це дипломати та члени їхніх родин), нині на місці. Посольство працює у звичайному режимі, хоча по повноцінній роботі говорить заявив: життя столиці практично паралоювало. Однак Надзвичайний і Повноважений Посол України в Індонезії Руд Лівин провів прес-конференцію, на якій повідомив про початок роботи Верховної Ради нового скликання, про основний зміст щорічного послання Президента України, з яким той виступив на відкритті пленарних засідань парламенту. Посольство, зазначив Петро Врублевський, розташоване в центрі столиці, на тихій вулиці, куди хвилі заворушення не докочуються. Хоча, наприклад, учора вранці в українській консулі Олег Сиваченко по дорозі на роботу (усього три кілометри шляху) нарахував 26 спалених автомобілів — такий собі маленький шкід.

З Єгипту до Джакарти повернувся Президент Індонезії Сукарто, починаючи якого одна з головних вилок повсталася. Він заявив, що піде у відставку, якщо зрозуміє, що «втривав довіру народу». Але все має йти конституційним шляхом. Народ тим часом продовжував розпочати свій миттєвий суд.

Анатолій МАЩИНОВСЬКИЙ.

Відпочив від сворливих дружин

СОТНІ людей, що прогулювалися ринковою площею перед ratushkoю в центрі Бонни, не звернули уваги на одягнені жовтого азіатського костюма, котрого з ратуши вийшов обер-бухгалтер райської митниці Герберт Діксан. Лише журналісти, що були в резиденції Діксана, знали, якого значення «мати міста» та німецький уряд надають візитового чоловіка — сукану Бруна Муля Хасаналла Болкхаса — найбагатшої людини у світі.

Попри всі зусилля Бонна справляла бєдні з товстою сумою у річницю розширення економічного співробітництва сустан виступав на культурну та красоти Німеччини. Членам його делегації такі ухилиння в бід від важливих проблем зрозуміли: діло на главі Бруна, 51-річного чоловіка, який виступав на підтримку ділової несприятливості в особі двох докучливих дружин, що воругоють між собою.

Як пояснив джерело з оточення султана, «пан Болкхаса намагався максимально використати німецьке турне для відпочинку від сімейних нагарах». Казковий палац у столиці держави Бангладеш Сері-Бегаван, що налічує 1778 кімнат і який за величчю й обсягами набагато перевершує Ватикан, а також 10 дотарів, що належали сулану шокусути з нафтових свердловин, не тішають його душі. З того часу, як 10 років тому старша дружина Болкхаса, якій належало 48 років, оголосила війну другій дружині, Маріам (41 рік), у його серці немає спокою, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС.

Не мало задоволення Муля Хасаналлу, випускникові британської військової академії в Сандгерсті, і катання на бойових машинах на полігоні танкової школи британської армії в Монстері. Він не став купувати «Леопард-2», вирі-

шивши не розбаляти свій гараж із 3 тис. престижних легковиків німецького бойового технікою. Вони все на волю, але не дозволяє утримати дві повні глави Бруна, що полягає.

Зі своєю двоюрідною сестрою Селією сулану отримували великі нарахенні відповились 16 років, суро з політико-кланових міркувань. Другу обранку серія Маріам Болкхаса знайшов у салоні легка брутальності авіації, де та працювала створення. Обидві дружини народили чоловіків 10 дітей: кількість неспіввідніх їм, що бігають тереном у палаті султана, де утримуються десятки його наложниць, ніхто назвати не може. Хоча вельможний Муля Хасаналлу, як те припуще Коран, з поважливості на обидвох супутниць життя, підносимо їм олаккові подарунки і садоявля, чи їх поруч себе на приймає, Селіа та Маріам намагалися звести одна одну із світу.

«Дами оголошили взаємний бойкот і навіть на державних заходах не вшановували одна одну, а в приватній сфері — взагалі суперничали», — визнає джерело в делікаті султана.

— Усе це так набридлило Бруна, що він не став брати сварилих жінок у поїзду до Бангладеш. І відстерпав наразі, чи показуватиметься з ними на публіці».

Паспорт? Тільки наступного тис.чоліття...

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ емігрантів двері європейського домію поки цілком закриті. Наших співвітчизників відомо, що на Заході до категорії «економічних мігрантів», тобто тих, хто залишає батьківщину з надійдо надійшими матеріальними становище. Саме від таких прагнуть уберігати Старий Світ європейські консульські служби. Але різним шляхам потік українських емігрантів таки проходить крізь нелегальні зачинені двері. І для цих небагатих є величезна мотивація: європейські держави поступово скорочують терміни надання громадянства.

Нарешті настав час узгодити членам Європейського союзу свої «міграційні закони». Наприклад, десть їх з п'ятинадцяти країн ЄС додали громадянство через п'ять років. Данія — через сім, Німеччина, Австрія, Португалія, Іспанія та Італія — аж через десять. Ток не дивувати, що потік емігрантів зі своєю з основою спрямовується туди, де паспорт видавали швидше. У підсумку «європейські» країни опинилися в незвідному становищі.

До речі, у Данії, Німеччині, Фінляндії, Франції, Великобританії, Люксембурзі, Португалії та Іспанії для отримання громадянства треба скласти мовний іспит. Паспорт ІТАР-ТАКС (Цікаво, що перекладач знає мови в туманному Альбїоні не викликає чомусь такого спротиву, як у Латвії). Але приспівивісти скажемо історії в різних державних іспитів. У Данії знання імігранта підтверджуються під час розмови з одним фінляндцем, у Британії — з жовта. В Іспанії неспівідність співідів і судило, причому слід продемонструвати не лише знання мови, а й країни, де живеш! А ось у сусідній Португалії вірять приїжджам на слово: скажи, що володієш мовою, отже, так воно і є.

Рік у рік все більше європейських держав визнають повільне громадянство. Наприклад, Італія, Бельгія, Франція, Греція, Ірландія, Португалія, Великобританія та Нідерланди. Хоча нашим співвітчизникам це не згодиться: вони позбавляють українського громадянства одразу тільки-но отримав паспорт іної держави.

Незавром у Європі плановано усунути розбіжності і в умовах надання громадянства дітям імігрантів. Так, нині в Бельгії діти переселенців автоматично стають бельгійськими підданими. Франція, Італія та Нідерланди також де прищипи «голове» — місце народження. Тобто тут діти іноземців мають право отримати місцевий паспорт, якщо народилися на території тих держав. А от у Німеччині — навпаки, насамперед перешарити «генетичного древа». Діти імігрантів отримують громадянство, навіть якщо народилися і прожили все життя за кордоном. А іноземне чадо нехай сповідує віросімо до 16 років, інакше менше вісім років проживає у ФРН, з них тільки після чого може просити про німецьке громадянство. В Австрії — майже така сама ситуація. Більше того, діти імігрантів не отримують австрійський паспорт, якщо хоча б один з батьків не стане громадянином цієї країни.

На збіжку: найбільше імігрантів прибуває до Європи з азіатських країн.

На допомогу і не сподівайтесь

ФРН має намір зменшити економічну допомогу 18 країнам Азії та Африки, якщо ті не бажають співробітничати у справі повернення біженців. Про це заявив міністр закордонних справ ФРН Клаус Кінкель, відповідаючи на запитання німецьких журналістів.

Він сказав, що азіатські країни не викликає задоволення: повневерні на ботанику своїх громадян, котрим відмовлено в політичному притулку в Німеччині. Однак із ФРН депортує

у першу чергу осіб, які скоїли тут кримінальні злочини.

Передбачено заходи німецького уряду можуть позначитися на 11 африканських та 7 азіатських державах. Нині в Німеччині перебуває 270 тисяч іноземців, яких відмовили в політичному притулку і які підлягають депортації. Десть тисяч з них перебувають у Азії та Африці, знизили свої паспорти, щоб неможливо було встановити їхні особи та громадянство...

Пікантне питання

Конституційний трибунал Португалії склав формулювання питання, яке буде виснесо на загальнонаціональний референдум. Португальські мандати висловили свій референдум своє ставлення до абортів. Припускають, що лівістичні відбудуться в червні.

Що ж це власне питання, то воно сформульовано у такій формі: «Чи згодні ви зі скасуванням кримінального покарання в разі шлюбного переривання вагітності за вибором та бажанням жінки протягом перших десяти тижнів вагітності, що її здоров'я нічого не загрожуватиме?».

Як відомо, на початку лютого Зборн республіки (парламент) 116 голосами з 230 склав рішення, що передбачає додаткові умови (порівняно зі схваленням 1984 року положень), відповило до яких жінки має право на шлюбне переривання вагітності. На його підтримку висловилися депутати від правлячої Соціалістичної партії, комуністи, представники рухів лівої, а депутати від опозиційної Соціал-демократичної партії та консервативної Народної партії — проти.

Особливо пікантність ситуації, що склалася, додає наступне ставлення до закону глави уряду й лідера соціалістичної партії Антоніу Гутерріша. Він

важко себе «католіком, що практикує». «Якби я голосував, то виступив би проти», — заявив він журналістам. Своєю чашу Антоніу Гутерріш побирав, що в разі схвалення закону він внесе його на референдум. Лідер опозиції Марселу Ребулу ді Соуза скористався цим і фактично примусив керівників виборчої комісії обійняти.

Можливість проведення референдуму викликала неоднозначну реакцію в політичних колах країни. Незадоволення виявили і соціалісти, і Португальська комуністична партія. Вони не виключають, що учасники лівістичного референдуму негативно відповіли на запропоноване запитання, і це призведе до скасування схваленного закону. А тому чимало політичних діячів, зокрема лідер парламентської групи комуністів Жоао Амарал, член керівництва Соціалістичної партії Вітал Морейра, вважають: коли більшість учасників референдуму відповіли схваленням раніше закону, то Зборн республіки не розуміє, а уряд має піти у відставку.

Характерно, що і Конституційному трибуналу нема оптимістичності з цього приводу. На підтримку цієї референдуму висловилися сім його членів і шестеро проголосували проти, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Твори фільму «Титанік» вибачилися

Творці всесвітньо відомого фільму «Титанік», що одержав недавно престижну кінематографічну нагороду «Оскар» у кількох номінаціях, вибачилися перед невеличким англійським містечком Ділавою. Підставою для вибачень став той факт, що старшого помічника капітана судна Уільяма Мердок — уродженця цього міста — було представлено в кінострічці відвертими негідником.

Кінокомпанія «XX століття Фокс» визнала, що насправді Мердок не був жодним з його недостатніх дій. А джерело, що звинувачує причини загинути «Титаніка», твердить, що Мердок робив все можливе для зрятування пасажирів лайнера, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Щоб загалити свою провинку, творці фільму переказали 5000 фунтів (\$340 доларів) меморіальному фонду імені Уільяма Мердок. У каталогі, що ставляс 15 квітня 1912 року, загинув 1500 осіб.

**Блиск і нужда глибини:
продовжуємо розмову**

або Чи виправдовують своє призначення народні доми на Львівщині

[illegible]

Про те, як «Просвіта» перевиховала курокрада

— Більше такого не буде. Обійма!

— Ти маєш обіцяти усій громаді, в не мені. Покаятися на загальних зборах «Просвіти», і тоді люди вирішать.

Тих і сталося. Хлопців про-
бачили конкретні грихі —
прийняли до «Просвіти». І він
дотримав свого слова — ані
добродія, ані Легенда? Ні, не
бувальщина, з часів не таких
уваж я давніх. Іван Ліга очолю-
вав осередок «Просвіти» в
1935—1939 роках. Сам він іні-
ціював збирання коштів на бу-
дівництво Народного дому в
різному містечкові. Його збуду-
вали лише за селянські пожер-
тви, хоча у той час поповни-
вали у Великому Любени буди-
нствах і більшість селян мала
по кілька моргів землі. Той же
Ліга, який і лопині слугув Жи-
вотинський, а не троянська
п'ять тисяч населення, де роз-
ташувалися «Ямками».

...іноді навіть відомий курорт.
...у вана
...Лігу зарекомендували як одні з
...Лібець. Либонь, тому, що селяни
...верство не хотіли червоного вій
...а голодувати за Івана Лигу
...як тільки сільщини. Одні дру
...жину з двома неповнолітні
...Іриною й Володимир
...мусово спроводили у
...пестки в Казань, де після
...замовляючи в торгів
...батька дітям зостався закрива
...маний манжет сорочки із пор
...третом в'язня – дорога родин
...на реалія. А ще зашлюпили й
...існє: пієт до ієй «Простіте,
...зародилася 1867 року у
...Павлограді, до народження
...у вихованні українця-парості
...осподарів. Зерна, посяни
...«Простіте», протягом багати
...років давали добрі уроди.
...Селітні міг бути неспіє
...маний, але його моральні,

були на висоті, — говорить про вів'яння Володимир Ліга, який втілює просвітницькі ідеї за нових історичних реалій. Він ініціював відродження середку «Просвіти» у Великому Любелі. Його обрали зас-

тупником голови Львівської організації товариства політв'язнів і репресованих, він — автор численних статей з історії «Промітлю».

рі «Простата».

Відомо, що в Україні, перед приходом у Галичину черних «августинців», «Простата» охоплювала своїми середками 85 відсотків української сілі і на сьогоднішній день її вплив зберігся в напівно Великому Любечі й Було майже 200. Мінний духовний, культурний стрижень, на якому трималася нація, втрачено. «Простата» понесла ціл солоніми стріхи пошто до знань, до науки, в яку мораль. Селяни об'єднувалися для боротьби з визискуванням, але не могли зупинувати своїх дідей. Прогнаючи, як ми, діти, збирати кошти на потреби Народного вододі вертеп, колядувати, і т. д. «Простата» об'єднувала тодішні зусилля, Божий і освітній храми були рівноцінні. Цей випадок це куркульство, яке вбивало в народі, знижувало терміну рівень культури і мораль селянства. Ніхто не наважувався переступити поріг Народного вододі напівштату. А в Україні, в Україні, в Україні, в Україні в танці і поготи.

До війни «Просвіти» належало 1300 великих народних домів, 3208 читальних, 2065 театральних гуртків, 1200 чорн, 1200 великих гуртків. А після війни 1939 року «Просвіта» розширює свою діяльність на сільське, простішого атеїзму. Багато просвітян, які і греко-католицьких священників, серед котрих було чимало тодішніх осерседей «Просвіти», потрапили за ґрати. І після війни, коли в Україні почалося насильство нових ідеологів. А символізм під антихристиянської сути – дешева горілка, яка порівнюється за Польщі пляшка горілки. І в той час, коли в Україні було в неї треба було два дні кошту. Нині дискотеки і пляж м'ясо – звична картина.

Та понад усе боїться, що церква виконує свою духовну функцію, а не народні доми, школи, осерседей. І в Україні, у селад Галичини з'являються нові нові «нотридами», котрі як втрачають величчя – кошти – державні й благодійні, але люди не стають духовними, а стають матеріальними. Любіти – три хмири. Православні збувають свій на 500

нолові. Греко-католики завершують свій — із дванадцятьма куполами, на тисячу місць. Та навіть на могили Сінових стрільців отні ведуть пластву по різні боки вулиці й усіх їд не кажуть одне одному Слава Ісусу.

І знову зміна декорацій

Без історичних ремінісценцій не обійдуться трагікомічні зміни вивісок: Народний дім — клуб — Народний дім. Не обійтися і без екскурсу в недавню історію Товариства української мови імені Шевченка, яке називається нині «Простітут». На початку 90-х років товариство притягнуло до себе сілпу, виплекало лідерів партій демократичного спрямування. З огляду на те, що, очевидно, має моральне право вважати себе спадкоємцем довоєнної «Простітуту», різні пішли в контексті історії історичних реалій.

Чимісь спадкоємцями є нішішні установи культури, знову названі народними домами? Важко сказати. Бо колишні громадські інституції, які створювалися й утримувалися громадою, стали державними установами культури, і громада уже не вважає їх своїм творінням, але потребує уваги, опіки, пожегери – принаймні на те, щоб побиліти стіни. У Великому Любени замість хатин під солою йнішнім стріхами виростили доз, тринповерхи доз, а Народний дім не реалізує своїх функцій. Економічна криза, безробіття, пенсійні вагом, але ні голодні. Дастся взнаки передусім думочка бідності.

— Мені батько не раз казав: перед українським селянином треба знімати капелюха, бо саме він зберіг рідну мову, традиції, зрештою — саму націю. Нинішнє село деморалізоване, бо його сліту внищено, а нова ще не скоро сформується, — вважає Володимир Ліга.

Можливо, цей висновок — надто категоричний, і все ж обшарпані стіни народних домів аж надто промовисті. Як, зрештою, і «ердик» представника «столічної еліти», який нагадує пращівникам культури про людські вистави й читальні у тололах. І смішно, і сумно слухати державного мужа, який пелює до жіночок, котрі одержують пів або й чверть окладу близько 24 тисяч (хм, а як трапляють на повну силу).

Не будемо ж ми ставити «півнавісти» або питання, чи є директор Ширенський народного дому Зоя Кричкова. — Буває, мінші шкребуть, ми схибнуємо.

У холодному приміщенні, де протягом тривалого часу не бігрівається (кошти!), єдиним джерелом тепла є дивовижний оптимізм, жертівність і ентузіазм трьох молодих жінок.

ректора Зої Кричковської, कुद्धного керівника Гани Мільчановської й керівника народного танцювального колективу Світлани Дякун. Вони тягнуть на собі культурний «фронт», не нарікаючи на верхи й низи. А тому саме до них порадили мені надіслати в обласному управлінні культури.

Двадцять років тому молодий спеціаліст з Києва, Юрій Крикоровський, збирав хористів «по парканам». Коли їх запросили до Києва, на вулиці стояли сніжні замети, а поїзди прямували на сімнадцять годин поспіль. Такого стану фінансування, як «ремонти», уже не було, то директорка залучала до оренди робіт своїх чоловіків. Олентин із чотирьох народних колективів, що їх викликали на концерт, взяв усіх танцювальних колективів. Шість років знав їх десятиліття. Танцювальна на вівторок концерту молододів бабусь, молоді мамі з восьм'яма дітьми. Хочеться вірити: якщо дух спіли. Але не хочеться згадувати жорстокість виступу. Терни на ній культурним, молодим, а не старим, хоча виплатити приступи тяжкого кашлю у Світлани Дукун, яка щодня проводить репетиції.

тиш! (взимку також!) у холодній залі. Той кашель і досі відлунує в моїх згадках про Ширець. А це ж бо — не глухе село, а старовинне містечко неподалік Львова.

«Нехай живе еліта!»

Язак повертається назавжди до древньої княжизни Звенигородського коменя. Десять років тому — у 900-літній звенигородської столиці, зруйнованої ханом Батимом, тут збузували воїнством і професійними культурними комплексами «Землянура», як одна із найвельчистіших його споруд, міг би стати декоративно великого європейського міста. Тут виступали відомих професійних мистецьких комплексів і музеїв, а також бібліотеки з книжного блиску і провінційних злиднів. Наприклад, розкішні вітражі у глянцевий шал і здіблений план споруду вбудовано на монастирському комплексі, який спалахували системи, які варті роки не працює. Радощі Звенигородський розділено на десять господарських заміських структур, кожна з яких бореться з економікою і культурою слов'янської «князі» до місцевого бюджету.

Приміщення колишнього Звенигородського гармонійно вписалося в ансамбль комплексу. Будини наміри зробити тут свою власність, але вони не можуть бути. Зате звенигородці показують вам ялинку, яку посадив

Олесь Гончар, моголу діда Со-
ломи Крушельницької і заспі-
вають ті пісні, яких він дійсно
не знав. Бо в них відлуну-
ється княжий дзвін і народні
хорові, капела називається
«Дзвін». Керує нею доцент Ви-
шого музичного інституту іме-
ні М. Лисенка Богдан Дер-
ев'яко. Приїхав сюди ще
студентом 1967 року. Тут від-
булася його перші диригент-
ські спроби. Тепер двічі на
тиждень навідується на репе-
тиції: повертає «борги» і сам
набирається сили.

— Ми завжди співали, що хотіли, не озираючись, — каже Марія Колосовська, в минулому фольклористка, сьогодні пенсіонерка. Її чоловік, народний артист України, фольклорний ансамбль «Берегиня» до якого завжди залучено всіх вікових категорій — від дітей до людей похилого віку, — уніфікує в історію коженістю. Зараз у них 30-3-хомі інших колективів відібрали для зйомок у фільмі «Роскошана». «Берегиня» виконала всі вимоги фільму, записана і з усіх сторін, і з усіх кутів разом з іншими фольклорними перлинами. Глядачі знову казали, що Марія Григорівна — це справді артистка, а не просто співачка, як її помічниця і асистентка режисера по фільму Зоя з «Берегині» зіграла краще, правдивіше від професіоналів. На знімальному майданчику вона була такою, як і в житті: собі не знаходила, споглядала на фальш: та хто ж не написав таких неукраїнських сценаріїв! Нших беруть у неволу, а воно їм нічого, їм тільки бредуть собі. Як кучка».

— Олю, та ти хоч озирнися за своїм нареченим, бо ж востаннє бачиш Степана! — намовляла вона Ольгу Сумську.

Головою співради згеніторів є народний артист України, директор Будинку культури і чоловік Марії Григорівни — Богдана Колосовський. Родинка Колосовських розуміє, що без обертів не можна вивертитися князівства, і виходить з ситуації так, як тільки їм подобається. Отже («Дівчино» звучить, «Дівчиночок» (лінійні) зграюючи вокальний ансамбль) влітає за історію князівства своє мекло, диявольство, а потім і оптимізм у віри у світле майбутнє! І песте, що в Будинку культури древнього Згеніторівка поминалась батерей парового залізничного вагона. Марія Григорівна збирає батерей парового залізничного вагона, що телефонний апарат у Ширецькому народному домі, боже, не спрацює. Зрештою, можна й догадуватися: що-о-в, чому ж не поїдемо. Довідавшись, що зрештою, можна й догадуватися: що-о-в, чому ж не поїдемо. Довідавшись, що зрештою, можна й догадуватися: що-о-в, чому ж не поїдемо.

Львівська область

Віктор ХОМЕНКО,
«Голос України»

Мовчить Неаполь Скіфський...

ІНТЕГРИЦІЯ Крим створює на руїнах Неаполя Скіфсько-го — античної столиці так званої Малі Скіфії в III ст. до н. е. — III ст. н. е.

Ще до народження Христа тут, на півнозі південно-західної частини нинішньої адміністративної столиці Криму — Сімферополі, виринуло місто. Після того збути свій давній статус про гордість знову у 1827 році. Тоді його випадково відкрив султан Крим-Гірей, а через рік почав розкопки. Найвідоміші музеї світу придбали 1312 золотих предметів, знайдених у мавзолеї та похованні царя Скіфів та скіфську злату.

Валас географічне положення робило неможливим несподіваний напад на могутню столицю, яку захищали оборонні стіни. Та ще 6 століть до хрещення Київської Русі місто загинуло під навалюю сарматсько-аланських і готських племен. У четвертому столітті остаточно руїни йому запали гни.

Сучасні вивчення стверджують, що землі останні залишки античної пам'яті світового значення, відбирають у наслідок усієї цивілізованої світової пам'яті про старожитності моголії і водночас дров'яні держави — Україну.

Можливо, автономія за політичними амбіціями та перелом власності не до «сивога» каміня. А ще ж десять років тому 28 ескіфів горілища було споруджено в мавзолеї історичного західного снігу лише з ескіфською. Хоч мало чого залишилося від Неаполя Скіфського після масштабної руїни XVIII століття, коли значиміше було багато камінь для будівництва казарм і чиновницьких установ у новоствореної столиці пізньоромського Російського імперію Криму. Руїнування древні будови, його «виловування» зруйнуванням було багато чого, але не було нічого, що не через 100 років на унікальному за своїм історичним значенням місці знову волоцючий споруд...

Нинішні «зодчі» гарячково ліплять тут таракі. Горілище перерізане вкриттям, що в останні роки губили цінності виставки чимало: розорили павільйон під мавзолеєм, зруйнували гробницю царя, розгнали по каміничній старовині стіни. В античних павільйоні історичного значення замки, двері відносно навісті. На всі території історичного плато расіють смітники.

Свого часу консерватор Неаполь Скіфський історично і культурно спеціалізованої тапирської експедиції АН СРСР під керівництвом П. Ш. Шульця в повенні роки. Сумлінний науковець, бачте, має свідомість діяти виключно, що культура горілища має багато ризик, типових для тарів, у містечку яких учений помітив українські й російські елементи.

Всесукупне товариство «Прогресс» імені Т. Г. Шевченка, який після осередження в Криму наукового товариства імені Кобзаря, Товариство вчелюх авторів звернулося із задово до найвідоміших уродивців України і Криму. Закінчується вона так: «Прогресс» імені Шевченка, який після осередження в Криму наукового товариства імені Кобзаря, Товариство вчелюх авторів звернулося із задово до найвідоміших уродивців України і Криму. Закінчується вона так: «Прогресс» імені Шевченка, який після осередження в Криму наукового товариства імені Кобзаря, Товариство вчелюх авторів звернулося із задово до найвідоміших уродивців України і Криму.

фортуні доброго будет подорожкою». Кошувей і Чувківей на другий день після цієї розмови, 18 травня 1707 року, спільно поновили дітей.

Далі В. Кошувей доносить: «В четверток, май 29, приказав Его Милості, аби дочка моя, девица повсватана і значащия, прибила к нему на Гончаровку у кумство, для хрещення девицини жидовки (ніхотирин повдають, же була уже і хрещена). Там, міючи у себе дочку мою на обіді, говорив ей же: «Москва маєт у кріпку роботу злати всю Малоросійську Україну». Лотка підказує, що І. Мазепі не було ніякого сенсу ставати на перешкоді всьому Кошувейові й Семену з мотивів наблизення війни чи можливості видати для неї крашних женихів. Аж В. Чувківей належав до його найбільших повірних.

Забора на йому родичається з генеральним суддею безглуздя й абсурду. У той же самий час, якщо Кошувей видала за Семена Мотрю (а так воно, на нашу думку, і було), то негативна реакція на це Мазепі, поздовж його «кумівство» цілком зрозумілі. Не всі гетьман як ладно згодяться з вибором її батьків, намагався притизити, відкласти небажане для нього діство.

У 1708 році, як північ заглував в одному з документів С. Чувківей, «того ж вресени і я, будучи онного Кошувей зпав, за вірності монаршу, в той же спрем, тягую неволу, кайдани і инюг трагичний терпелюг Мазепі, перше в гор. Батурині, потім — в Білій Церкві, кудя таке в кайдани і з великою нуждою припороважний билем».

Семен Чувківей утримував з 1728 року разом із Степаном Тарновським генеральною канцелярією, був призначений серед інших «искусных и знатных персон» для перекладу «правних книг».

У 1730 році згідно із вибором старшин Кіровоградського повітового суддею, що того онного пана Семена Чувківейна одредиле в полковніжський судиско полковним... про те ми, по монаршим указу и вибору старшинскому, з полку ніжніжського ми пономаном, що одредили, его пана Семена Чувківейна судиску полковним ніжніжським, на что дал наші особливий универсал».

Пізніше один із нападків Кошувей на виданих записках значаща, що Мотря «всімем не збожеволела від хохання до старого Мазепи, а навпаки — вибила заміж за полковника Чувківейна». Хоча тут і сплутано посади полковника і полкового судді, все ж таки правильно передано її подальший вбір.

Чи насправді було сімейне життя Чувківейів, не знаємо. Вочевидь, ні. З 1733-го по 1736 рік іменують Ніжніжського жіночого монастиря була Меланія (черниця) змнівоваля світської імена.

Незважаючи на шляхетність високого судді, Кошувей народився у землеманській столиці галузі Любова Федорівна, мати Мотрі, звичувачува гетьмана в тому, що «насилювал блудом» її дочку. Емоційні висловлювання як достовірний факт стали використовувати супроти гетьмана чимало істориків. Так, П. Кропива у розвідці значаща, що Мазепи збездивив дівчину. Насправді ж нічого не трапилося. Дочку Кошувей в прохання Мазепи поперту батьком російській полковник Григорій Анненков. Гетьман був високоморальною людиною. Як видно з його листів, законне поєднання він передбачав. В одному з листів ідеться про це, що Мазепи хотів просити у «малоросійської» адреси, а от перецьких патриархов розпращення на брак».

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

Але до цього не дійшло, оскільки передчасно він не отримав батьківської згоди. У доносі на Мазепу почути гетьмана до Мотрі В. Кошувей трактує як «чародійство», від якого вона стала «позбиситися і бігати, на отця і матерів похвалити». Кошувейові вперше похвала, і спротив батьків, перешкоди у здійсненні бажаного загострили її почуття. Уткнути з доми, вона у гетьманських покаяннях змилася Мазепі «Нехай Бог несправильного каре, а я, хочу любити, хоч не любий мене, до смерті тебе, подругу слова свого, любий і сердечно кохати не перестану, на злость моїм ворогам!».

Відео північ порівняння дівчини жестоко гасила мати. Мотрю вломи не тільки соромили, а й навіть «хатували». Про її знущання дізнався Мазепи. «Знав би, як нуд ворогами помститися, тільки ти мені руку зв'язала», — значаще він в одному з листів.

Його північ кохання у 65-річного віці («еще північ на світ не любив так») до 16-18-річної дівчини можна зрозуміти як потребу самостійної пристрасті північної душі, що і в літах не зашкарбує «молодомому дурному». Мазепи-навіть нмсов зворотник виклик світові, аластній старості, і його почуття знайшло відгук в його душі.

Вочовчас Кошувей гетьманові намагався послати законним чином дозго з Мотрю сприймати осуду, як нестерпимий, легковажний крок старої вливної людини, до того ж багаторічного друга їхньої сім'ї.

Кошувей, пишучи листа до гетьмана, значаще, що не хотів би «бути в такій реєстрі, котрими для якого свого пожитку дочку своїм власному як волі людської», тобто заради власної користі жертвувати добрим іменем дівчини. На це Мазепи дорікає метафорично: «Утекла Святиця Великомучениця Варвара пред отцем своим, Діоскором, не в дом Гетманський, але в поліпшіше містце, мжки овчарі, в розділний каменія, страха смертного» (мовляв, Кошувей як батькові нічого було соромитися і привертати, а не куди дитина пішла до гетьмана, а не куди).

Є кілька версій щодо подальшої долі безсталого Кошувейові. Переказав про її самітнізтво у хаті на потавському хуторі Іскри, самотубство (іто-

ЯК ВІДОМО, трагічно склався взаємини юної Кошувейови з Іваном Мазепом. Батьки дівчини, дізнавшись про намір гетьмана одружитися з їхньою дочкою, категорично відмовили. Мотря в розпачі втекла у гетьманський палац. Мазепи, однак, змушених були відповісти її додому. У листі до коханої він пояснив своїй ді.

У листі до коханої він пояснив своїй ді.

- дочку за заблюку;
- торчу дочку «співно» (?);
- дочку Мотрю («торчую дшерь мою, дівчино», «лочи малой»);
- другу дочку «за покойного пана Обидовського»;

— дочку за заблюку; — торчу дочку «співно» (?); — дочку Мотрю («торчую дшерь мою, дівчино», «лочи малой»); — другу дочку «за покойного пана Обидовського»;

Мотря не могла бути «за Рабеленком», бо у контексті свідчення Кошувей ідеться про те, що за нього вийшла заміж якась перша дочка. Можливо, це є Катерина, про яку веде мову в своїх дослідженнях О. Лазаревський.

У доносі Кошувей, задухуючи 1704 рік, пише про Мотрю як про «вторую дшерь мою, дівчино». Отже, на той час одна його дочка, дещо старша за подругу, була незміжана. Як дізнаємося з одного із документів, у жовтні 1708 року «пана Парасковія» жила разом з матір'ю в Батурині.

У 1707 році «дочери меншої» Кошувей «дав посад 1000 злотих, дають 1000 ермиков, 1500 червоних, сребра с 40 гривин в разных видах». Генеральний суддя далі уточнює, що її «выдал за Чувківейна».

Зитєм його стар Семен Васильович Чувківей, син рента військової канцелярії Василя Ніжніжського полковника. У 1744 році йому було, за його словами, близько 70 років, а отже, у 1707 році він мав 35—37. Імовірно, що у такому віці він одружився вже вдруге. «Катериню називає Семен Чувківей першу свою дружину в «охоті про свої служби», — значаще О. Лазаревський. Однак це не означає, що вона обов'язково має бути Кошувейовою, як робить висновок історик.

Іван Мазепи неохоче згоджується на веселу дочку Кошувей за Семеном Чувківейм, навіть дав пораду генералові, чимати зачекати: «Як будеш з Ляхами в єдності, тогда знайдеш твоєї дочку жиних з твоєю старшину Лядською знатний який шляхтич, который твоєї

Вселенські потоги

ПРО ПОТОГІ

ЧЕРНІВЧИНИН ВІСЕСЛАВ АДАМЕНКО займається вивченням загальної теорії, які мали місце на нашій планеті, на загальному терені. Уважуючи їх з космічним контекстом, він намагався по-новому осмислити світобудову, дискутує з цього приводу з науковими авторитетами.

Упродовж багатьох літ аматор-дослідник цікавився тематикою явищ, які Біблія називає апокаліптичними. Ідентифікуючи апокаліптичний синдром, глобальні зміни у кліматі Землі. В результаті цих пошуків оригінальну гіпотезу, яка несе в собі новітню планітарію. Я потурбував доброго В'ячеслава популярно викласти свої припущення. Обнавивши схеми, таблиці, розрахунки, він попросив про невідбуди, але такі жваві пошуки за життя нечужі.

— Усім добре відомо, що Сонце обертається довкола своєї осі. А його екваторіальні зони рухаються швидше

за близькополярні. Власне, такий рух притаманний кожній зірці.

Та моя гіпотеза базується на ледо інших фактах. Досліджуючи цю тему, я дійшов висновку, що Сонце рухається не й по вертикалі ось. Раніше чомусь ніхто не надавав значення цьому важливому чиннику. Я вивчав період переміщення світла від верхньої його точки до нижньої. Він становить 24000 років. Зафіксувати цей процес, яна рік, дуже важко, оскільки він догори-вниз у часі.

Уважно вчитуючись у тексти давньогрецьких мифів, біблійні пророцтва, я збагнув, що то не фантастика, не філософські метафори, а зашифровані послання древніх.

У різні часи різні вчені робили спробу дати пояснення причинам глобальних кліматичних та геологічних змін на Землі. Джері Матровік та Алессандро Форт, приміром, припускають, що викликають такі явища виключно зміни нахилу земної осі. Інші дослідники приписують ці аномалії так званому «парниковому ефекту». В. Коновалов доводить, що їхнім зняттям стало зіткнення комети Шумейкер-Леві з Юпітером.

На мій погляд, ці гіпотези хибні, бо їх автори не брали до уваги об'ємної картини того, що відбувається на Землі й доконали неї, не рухалися з даними

археологічної науки. А саме вона володіє багатьма доказами того, що в деякі періоди існування нашої планети за Північним і Південним полюськими колами клімат нагадував тепліший середземноморський. Пригадуємо хоча б недавнє сенсаційне відкриття, зроблене російським ученим Валерієм Дробиним у широті Північного полюсу. Він виявив рештки давньої цивілізації, яка займалася агроцивільним сільськогосподарським культур і навіть анітропау.

У деякі періоди Землю окупували мегутні льодовики, вони опускалися навіть до широт сучасного Києва. Але було й навпаки — глобальне потепління спостерігалося і в Антарктиді. Саме це нагадувало мене сумісити процеси кліматичних змін обох полюсів і розглянути їх у комплексі.

Загальною, що концентрація максимального теплового впливу сьогодні спостерігається на екваторі. Звідси й маємо таку картину: обидва полюси покриті кригою. Але крижані шапки Північного полюсу ледь менше від шапки Південного. Чим це пояснюється?

Повітряні маси до гіпотези. Коли Сонце по вертикалі піднімається вгору, то відповідно чинио це відбувається на світових кліматичних умовах. Пито тепліше, в зима стає м'якше. Додавши півдню світла викликає глобальні потепління змін у північних широтах. Ось чому колишні землі, що жили в праміжні часи за Полярним колом, починають вирощувати там навіть анітропа.

Далі відбуваються зворотні процеси. З верхньої точки Сонце поступово опускається до нижньої. При цьому льоду Північного полюсу починають наростати, а крижані шапки Південного зменшуються. І те ж саме і глобальні кліматичні зміни. От треба приписувати їм «парниковий ефект».

Куди ж рухається Сонце тепер? Я вже казав, що нині світло перебуває в центрі екваторіальної зони. Але піднімається, в зима стає м'якше. До речі, це підтверджують дослідження учених США. Вони довели: площа льодовика Колумбія, що на Алясці, з 1985 року по 1995-й зменшилася на 160 метрів.

Але чому заважає? Переміщення Сонця не є плавною, воно ерібіковидне, пульсуюче, із зупинкою в точках спокою, які повторюються через кожні 6000 років. Коли спокій закінчується різким рухом світла, на Землі створюється кліматичний дисбаланс і починають швидко танути льодовики, що спричиняє великі потоги. До речі,

аони описані в різних історичних переказах древніх. На їх підставі, а також внаслідок вивчення окульних лізіань стародавніх греків я дійшов висновку, що арктика була продуктивною. Ідентифікуючи передусім про асенські потоги.

Як відомо, людство завжди знавжало на дванадцять знаків зодіаку. Ось і Телес, Близняти, Рак, Лів, Дів, Терези, Скорпіон, Стрілець, Козеріг, Володіт, та Риби. Зумисне повою їх у такій послідовності, оскільки точки екваторіального зони починалися з Овна. Епоха зодіакального знака тринає 2000 років, відповідно ера всіх знаків обчислюється 24000 роками.

Наполюшу, що рух Сонця по вертикалі має пульсуючий характер — іншакі не відбувалося б різкого танення льодовиків на полюсах через кожні 6000 років. Таке за логікою мало б ставитися через 12000 літ. Ці періоди я називаю точками спокою. До речі, про них ідеться у Святому писемі. Це має підставу зробити висновок: кожне народження льодової шапки на полюсі відбувається через 24000 років.

На підставі своїх висновків я міжу визначити, в які періоди відбувалися найжорсткіші катаклізми на Землі, зокрема й загальне затоплення Атлантиди.

Стародавні греки натикали, що Атлантида була країною, розташованою на захід від берегів Європи, де за хвості Атлантиди й загальне затоплення. Ці твердження це з допомогою знаків зодіаку. Як відомо, в 2000 році розпочинається епоха Володіт. У зворотній послідовності стверджують древні, містяться легенди (відлік ведемо від Володіт) Козеріг, Стрілець, Скорпіон, Терези. З інформації древніх ми знаємо: Терези керують Великобританією, а згодом часом привалять зодіакального знака, можна астановити, що 6000 років тому ця територія перебувала в землі свого духовного й культурного розвитку. Саме там, як стверджують древні, містяться легендарна Атлантида. Отже, сліди могутньої цивілізації варто шукати там у прибережних зонах затопленого колись шельфу приблизно на південь 30 — 75 ступів. Думаймо, що оше з найквітучіших міст Атлантиди, яке зустрічається у заках древніх, — місто Лівія (не путати з українським Львовом) розташоване біля неможливі Великоморітні. До речі, Нострадамус у своїх пророцтвах вівше ці країни в недалекому майбутньому нові потоги...

Чернівці

ЗАХОПЛЕННЯ ЛІТАКІВ І ПАСАЖИРІВ

Пасажирів заручилися на міжнародних авіаційних — справа житейська й значна. Повчались та нано наводи ерміжники на автобуси з «човниками» неможливі карбоніти. Пасажирів «подорожували» і наші далі... Але випадок, що недавно стався на автобусах в Луцькій області, свого роду унікальний. Повернувшись, ідентифікуючи про авіаційний рейс за маршрут «Луцьк — Маріуполь». А по дорозі, до полювання згодки пасажирів «Ікарів» перебували в ролі заручених шершун... одіа автобуса, а потім і правоохоронці. Та все по порядку.

Отже, 24 квітня, згідно з розкладом, о 15 години 15 хвилин від автовокзалу в Луцьку відійшов автобус «Луцьк — Маріуполь», державний номер 8415 АОВ. Оскільки відбувалося це в вівторок, тобто напередодні вихідних, то бажаючих їхати було більше, ніж квитків у класі і місць у «Ікарів». Тому оамі вночі, який збирав гроші за «Ікарів» стоїть пасажирів, ледве протиснувшись переповненим салоном.

Через годину автобус зупинився на автозаступі міста Лавчеська.

— Піть хвилин, — отолосив зупинку водій і поспішав до диспетчерської.

До виходу поспунали лише ті з пасажирів, які вже приїхали. Інші починали займати, хто чекав на автобус у Луцьку.

Тим часом у дії халяви минуло, а автобус стояв. Водій чорти-

хався біля заднього правого колеса: треба мінити.

— Виходите, доведеться покатити, — запропонував один із пофери, і обоє розпочали вимушений ремонт.

Переважив більшість пасажирів так і залишилися біля автобуса і спостерігали за діями водія. Хтось дивився у салон. Деякі розбіралися навколо автовокзалу в пошуках холода, відлучилися на традиційні поклахи «Холодне цим» та «Гарні піжамки».

Ремонт очевидно затягувався і закінчився майже через годину. Тому свої місця пасажирів займали з особливим поспіхом.

ВІ «ПРАВ» І ПРАВ

Нарешті! Порожнішали в перервці продовження подорожі, але автобус стояв, мов уколаний. Дитина, що була зів'язана, знову замкнула, і тепер було довершити обурений голос водія.

Через хвилю хвилю вже весь салон знав причину затримки. Виявилося, у водія, який залишив на своєму місці куртку, з кишені зникли гроші. І найдовніше — послання водія. Так звані «прав».

— Віддайте, прошу! — звертався він до салону. — Здається, тільки хто із вас узяв. Біляше нікому! Скажіть, що це жарт, і відразу Ісемо далі.

Пасажирів, преса, спробували заперечити, але водій стояв на своєму: Пахните... А ні — то ніхуи далі не поїдемо.

Тепер вже настала черга обурюватися пасажирів. Мовляв, пронажа «прав» — це особиста справа водія. Ніхто в сторожі

йому не ніймався. А так вже годину тут простояла...

— Статимемо, аж поки не віддасте «прав»! — оголосив тоді один із долач. — Не хочете, то ми обуримо, викликаємо міліцію. Вибирайте!

Хвилин сімнадцять, а «прав», звичайно, ніхто не вернув. У салоні панувало напруження. Але позду дитина рап у раз запитувала у матер: «Не Ісемо? Не Ісемо? Ісемо?».

— Та робить же досі! — не витримав у цьому черги.

— Діти ж ми статимемо! — Ніхуи бже «прав» я не подаю! — іпохитним залишався водій. — Не віддасте «прав»! Обурюватиме. Викликає!

ВІ «ПРАВ» І ПРАВ

Одноостійність сера пасажирів не було. Один обурювався, що міліція не має такої право. Інші погоджувалися на все. Аби тільки авіація Ісемо. Салоно — зроблено. Водій і справді викликав наряд міліції. Вони прибули чекати це кілька хвилин. Але чекати з ніщо — нарешті їм довелось кінчитися. В поголовній обшук мала хто вірив. І даремно.

Троє прибулих правоохоронців висунали водія, і не гарчачи, приступили до справи. Щоправда, пропозиція з «речами на вихід» все ж була знала значення протилежне значення.

По салону і старі і малі, у якомуся зацікавлені сауючи виходили з салону, де одні міліціонери оглядали Іс сумки, а з іншою — нарешті їм довелось приїждати до кожного — може, у цього?

Старший наряд — прапор-

дих якийс час тільки спостерігав процедуру автобуса. Але ось парадокс, пасажирів, які швидко йшла справа, запропонував заучувати і йому.

Коли оглянули останнього, звелися ретельно обшукати салон. Це було сподівання, що «прав» з'явиться. Аж на сидінні чіп Ісемо Марію.

Старший наряд, кои почув назву газети та мов прохання прокомментувати власні дії та дії своїх пасажирів, відмовився. Саме тому доволі не мій знати потрібних сів. За винятком тільки прохання не називати його правде. За савою авіацію, в деяких випадках міліція

ВІ «ПРАВ» І ПРАВ

і справді має право робити «нарядний досмотр». Щодо згаданого випадку, то хтосьна... Ах, як значив сам правоохоронець, «справу» у водія, який викликав «собственной неосторожності». А значить, наряд, щоб за цим фактом було порушено кримінальну справу.

Тоді чому ж правоохоронці в пошуках «прав» водія так рішуче стали на бік Іс медальйонів власника і знехотування правниці? Звідси з'ясувалося, що зазначився бже відволік. Я і наступне: хто нестиме відповідальність за моральні та матеріальні втрати пасажирів на автобусах, затриманих автобуса на дві години.

Якщо ви думаете, шановні читачі, що після процедури «нарядного досмотру» водія, який нарядні покла далі, то помилаетесь. Точніше, він поїхав, але до найближчого відділення міліції,

Але це з підозрою водій рестрував прохання «прав». А сам чини було це раз зареєстровано і ідентифікувати бують права у пасажирів зодіакального реєстру...

Р. С. Кольє і нарешті доїхав до місця призначення (південь до дня з полюванням годівні), то збавну, що усім там же неабияк повезало. Бо могло бути набагато гірше. Приміром, згадані в кращій моєй книжці «Вибити туманніми кійками. А що? Або посадили б усіх на добу-дні в камеру попередньо-го узаєзнання «подумати». А водій, який Ісемо Марію, маршрут, завертав бже в дорозі і заглядав за грати.

— Віддасте «прав» чи ні? А де Іс узяти?.. Прах неї! Одні із пасажирів цього рейсу Північ Луцька область.

ВАТ з розробки і впровадження засобів механізації будівництва «МехБуд» поводить пошук продавця загальних акцій акціонерів, які відбулися 30 червня 1998 року об 11 годині в приміщенні **ВАТ «МехБуд»**, м. Київ, вул. Академіка Кривоноса, 4-а.

Реструктуризація зборів проводиться з 9.00 до 10.30.

Для участі в зборах необхідно мати паспорт, для представників юридичних осіб — довіреність.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки роботи за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії за 1997 рік.
3. Затвердження річного балансу за 1997 рік.
4. Затвердження порядку розподілу прибутку за 1997 рік.

Визначення нових засад роботи, затвердження про орган управління товариством.

Обрання складу спостережної ради, ревізійної комісії, правління.

Забезпечення статутного фонду товариства.

Визначення статутного фонду у відповідності з визначеною законодавством розміром статутного фонду визначеного товариства і проведення фінансового оздоровлення АТ «МехБуд» повністю збільшити статутний фонд шляхом випуску 30.000 простих іменних акцій другої категорії номінального вартістю 5 копійок. Випуск здійснюватимуть у бездокументарній формі станом на 10.000 гривень.

Аналіз другої категорії статутного фонду станом на 10.000 гривень.

Визначення терміну проведення зборів акціонерів шляхом надання прав на їх придбання. Забезпечення термін передплатами — 5 місяців з дня опублікування інформації про їх вилучення.

Зміни до статуту, пов'язані зі збільшенням статутного фонду, є складовою частиною статутної редакції статуту, з проектом якого можна ознайомитися в загальному порядку.

Телефон для довідок: 444-81-67.

Правління.

Арbitражний суд Автономної Республіки Крим (333000, г. Симферополь, вул. К. Маркса, 18) возбудив дела о банкротстве:

1. № 282/45 от 02.10.97, фирма «ЮрОрелла» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. 60 лет Октября, д. 21, к. 282), р/с 6468643, АПБ «Авал», код ОКПО 24496276;
2. № 2820-5 от 02.10.97, фирма «Амарант» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Димитрия Ульянова, д. 5/1, к. 5), р/с 468289, СФБ «Вирс» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. 30.06.1977, д. 30), р/с 37746-5 от 01.12.97, фирма «Атлантида» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Носенко, 3), р/с 1644643, ПИБ, код ОКПО 19180737;
3. № 3750-6 от 01.12.97, ООО «Ландшафт-Таврида» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Аркадская, д. 59, к. 67), р/с 1467140, Интеркомбанк, МФО 324463, код ОКПО 16527507;
4. № 4195-11 от 18.12.97, АОЗТ «Таврическая страховая компания» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Севастопольская, д. 43), р/с 467945, СФ АББ Интеркомбанк, МФО 324463, код ОКПО 19444837;
5. № 125-1 от 22.01.98, РСУ-4 Крымоблестростройста (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, Пушкина, 36), р/с 508201, КД КБ, МФО 324010, код ОКПО 05523850;
6. № 1012-11/98 от 15.01.98, ИКНФ «Дайтона» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Крымских партизан, д. 31/49), р/с 468354, ПИБ, код ОКПО 13790882;
7. № 1011-11/98 от 15.01.98, КСПКП «Байкал» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Клари Цеткин, 34), р/с 468501, «Акси-банк», код ОКПО 16327714;
8. № 214-2 от 13.01.98, Фирма «Байра» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Севастопольская, д. 1), к. 5), р/с 4668823, АК АБ «Укринва», код ОКПО 20742636;
9. № 213-2 от 13.01.98, МЧП «ЗБС» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. 60 лет Октября, д. 7, к. 40), р/с 2468977, АПБ «Авал», МФО 324021, код ОКПО 20688470.

Претензии кредиторов и заявления санатория принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арbitражний суд Чернівецької області порушив справи про банкрутство:

МСП «Керамік» (275324, с. Бергомет Кішманського району Чернівецької області, р/р 26000300133001 у Кішманському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 3560333), справа № 7-165-217/6;

ТОВ «ВЕНУС ЛТД» (275520, с. Карачів Глибочко району Чернівецької області; р/р 000467109 у Глибочкоському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 3561299, справа № 4-136-179/6).

Претенції кредиторів та заяви санаторії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арbitражний суд Львівської області (290010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/368 про визнання банкрутом Львівського обласного підприємства спеціалізованого шляхового тресту «Обшляхрембуд»; р/р 2600300012486 у Львівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 3562019, справа № 3-1303/36.

Вимоги кредиторів та заяви можливих санаторії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арbitражний суд Сумської області порушив справу № 633-7/51 від 05.02.1998 р. про визнання банкрутом приватного виробничо-комерційного підприємства «Алекс-Компані» (юридична адреса: 244011, м. Суми, просп. Шевченка, 8, к.в.7, р/рахунок 2460209 в Сумському відділенні Промішлявського банку України, МФО 337279).

Претенції кредиторів приймає арbitражний суд протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 244011, м. Суми, вул. Радська, 2.

Арbitражний суд Черкаської області (257000, м. Черкас, бульвар Шевченка, 307) порушив справу №501/8 від 24.03.1998 року про визнання банкрутом ВАТ «Арготехсервіс» (258300, м. Христинівка, вул. Шевченка, 99).

Р/рахунок 26003200152001 в АПБ «Україна», м. Христинівка, МФО 354262, код ОКПО 3767013.

Претенції приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Спільне українсько-польське підприємство у формі товариства з обмеженою відповідальністю «МАСТЕРПІДПРИЄМСТВО» з м. Львів, Перемиського держадміністрації Києва 09.08.1996 р., поповнило про свою діяльність.

Претенції приймають протягом 2 місяців за тел./факсом у Києві (044) 360-36-97.

Зміни до інформації про п'ятий випуск акцій АКБ «Європейський», м. Харків

у розділі «Дані про емісію акцій» має бути:

Акції випускаються в документарній формі: прості іменні серії А005, привілейовані іменні серії Б005.

Номери простих іменних акцій: з 000001 по 45249146.

Номери привілейованих іменних акцій: з 000001 по 508354.

у розділі «Характеристика іменних акцій банку» має бути:

Особа, на користь якої видірюють акції, набуває права власності з часу внесення відповідних змін до реєстру акціонерів банку.

Претенції, пов'язані зі змінами до інформації, що внісена у перелічний лист, приймаються протягом 15 днів за адресою: м. Харків, вул. Краснопольська, №4, АКБ «Європейський».

Голова правління АКБ «Європейський» Е. В. М'ячина.

Відкриті акціонерне товариство **«Завод Кінап»** поводить збори своїх акціонерів, що 19 червня 1998 р. о 14.00 відбудуться загальні збори за адресою: 270005, м. Одеса-5, вул. Дальницька, 32.

Реструктуризація акціонерів та їх представників з 10.00 до 13.00 у відділі капіталу ВАТ «Завод Кінап», вул. Дальницька, 25.

Порядок денний:

1. Звіт правління про виробничо-господарську діяльність підприємства за 1997 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін і поповнень до статуту підприємства.
4. Організаційні питання.

Для участі в зборах необхідно при собі мати паспорт або інші документи, що посвідчують особу. Для представників акціонерів і юридичних осіб додатково мати довіреність.

Довідки за телефоном (04842) 33-99-12.

Правління товариства.

Арbitражний суд Дніпропетровської області возбудил дело № Б-15-149 о признании банкротом Государственного областного коммунального Днепропетровского информационно-вычислительного центра коллективного пользования (ГОК ДИВЦ КП) согласно собственному заявлению 3200099, г. Днепропетровск, ул. Строителей, 25; р/р 26003100316001, МФО 305017, код 05411481 в ДЮД АКБ УСБ (г. Днепропетровск, ул. Мечникова, 11).

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арbitражний суд г. Севастополя (335000, г. Севастополь, ул. Суворова, 21) возбудил дела о признании банкротами:

- дело № 081/6 ООО ВКО «Комул ЛТД» (335000, г. Севастополь, пр. Октябрьской революции, д.37, к.в.27; р/с 467444 Укробсбанка, г. Севастополя);
- дело № 053/5 МП «Оскар» (335000, г. Севастополь, ул. Гавена д.8, к.10; р/с 4468724 Проминвестбанка г. Севастополя);
- дело № 037/3 ч/п «Наша марка» (335000, г. Севастополь, ул. Океанова, 2-А, к.8,2).

ВАТ «Львівавтозачастина»

Повідомляю, що повторні загальні збори акціонерів відбулися 3 липня 1998 року об 11-й годині за адресою: 290016, м. Львів, вул. Горолицька, 64. Реструктуризація акціонерів з 8-00 до 10-00.

Правління ВАТ «Львівавтозачастина».

До уваги акціонерів ВАТ АКБ «Антарес»

26 червня 1998 року о 12 годині відбудуться збори акціонерів ВАТ АКБ «Антарес».

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати діяльності АКБ «Антарес» у 1997 році.
2. Звіт ревізійної комісії банку.
3. Збільшення номінальної вартості простих іменних акцій на які поділено статутний фонд банку — до 100 (сто) гривень кожна.
4. Рішення про випуск акцій (б/т емісії) АКБ «Антарес».
5. Внесення змін в статут АКБ «Антарес».
6. Різн.

Для здійснення економічних нормативів, встановлених НБУ, глущиться мінімальне збільшення статутного фонду до 6 890 150 грн. за рахунок додаткового випуску простих іменних акцій номіналом 100 грн. кожна в кількості 33901 на загальну суму з 3 390 150 грн. Перевагою право підписи на акції надається засновникам та акціонерам банку. Забезпечення термін підписи — з 22.06.98 р. по 22.12.98 р.

У зв'язку зі збільшенням статутного фонду пропонується внести такі зміни до статуту АКБ «Антарес».

Пункт 1.2. вилучити у редакції: «Розмір статутного фонду банку становить 6 890 150,00 гривень».

Пункт 1.2. вилучити у редакції: «Статутний фонд поділено на 68 901 простих іменних акцій, номінальною вартістю 100 (сто) гривень кожна».

Збори відбудуться за адресою: м. Київ, вул. Лавреня, 38.

Правління АКБ «Антарес».

Арbitражним судом м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44б), за позовом ДП у Залізничному районі м. Києва порушено справу № 9/2546 середнього підприємства кінотеатр «Зірка» (юридична адреса м. Київ, вул. Кривоноса, 29, розрахунковий рахунок 601614 в Залізничному відділенні Укробсбанку);

- 11/32 товариства з обмеженою відповідальністю «Меліт» (юридична адреса м. Київ, вул. Вініченка, 18, фактична адреса м. Київ, вул. Барбоса, 9а, розрахунковий рахунок 3467442 в Ленінградському відділенні Промішлявського банку);
- 11/34 товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Алпран» (юридична адреса м. Київ, вул. Червонопартизанська, 1/3, розрахунковий рахунок 4467751 у Залізничному відділенні Укробсбанку);
- 11/33 товариства з обмеженою відповідальністю «Елітон» (юридична адреса м. Київ, вул. Килинка, 25, розрахунковий рахунок 4467721 в АКБ «Приватбанк»);
- 14/54 товариства з обмеженою відповідальністю «Ефелея» (юридична адреса м. Київ, вул. Сурикова, 3, розрахунковий рахунок 12467903 в Черкаському відділенні);
- 14/53 товариства з обмеженою відповідальністю «Оновлення» (юридична адреса м. Київ, вул. Соціалістична, 8, розрахунковий рахунок 2467305 в Залізничному відділенні Промішлявського банку);
- 11/43 товариства з обмеженою відповідальністю «Ойкс» (юридична адреса м. Київ, вул. Кривоноса, 2а, к.800, розрахунковий рахунок 01467512 в Залізничному відділенні Ощадбанку 5445);
- 11/42 товариства з обмеженою відповідальністю фірма «Дніс-ЛТД» (юридична адреса м. Київ, вул. Релієв, 2; фактична адреса м. Київ, вул. Перемославського, 5а, розрахунковий рахунок 2467836 в АКБ «Росткомбанк»);
- 11/44 асоціації «Ангол» (юридична адреса м. Київ, ул. Мішина, 17, фактична адреса м. Київ, вул. Готт, 7, розрахунковий рахунок 467923 з Українським міжнародним банком);
- 19/78 приватного підприємства «Фінідна» (юридична адреса м. Київ, вул. Овсінга, 4, розрахунковий рахунок 468886 в АБ «Інтеллект»).

ВАТ «Коломийське автопідприємство» запрошує акціонерів взяти участь у загальних зборах товариства, які відбудуться 26 червня 1998 року за адресою: м. Коломия, проспект Грушевського, 94.

Початок зборів о 12.00.

Реструктуризація акціонерів та їх повноважених представників буде проводитися з 10.00 до 13.30. Наявність документа, що посвідчує особу, обов'язкова.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління ВАТ «Коломийське АТП» про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії товариства.
3. Затвердження балансу товариства за 1997 рік, звіту правління та висновки ревізійної комісії.
4. Затвердження:
- а) статуту товариства (нова редакція);
- б) регламенту загальних зборів акціонерів товариства;
- в) положення про спостережну раду товариства.
5. Вибори спостережної ради товариства.
6. Різн.

Правління ВАТ «Коломийське автопідприємство»

ВАТ «Полтавський ГЗК» звернувся до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про вилучення ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з поставкою електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.

Поштова адреса: м. Комсомольськ Полтавської обл., вул. Будинельської, 14-21.

Тел.: 74-42-21.

Правління ВАТ «Полтавський ГЗК».

Арbitражний суд Донецької області (340105, г. Донець, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 9/376 о банкротстве частной производственной фирмы «Сван» (юридический адрес: 340055, г. Донець, ул. Шорса, 18-А/27; р/р 260071000039 в Донецком филиале АКБ «Грузбанк», МФО 335173).

Претензии кредиторов и заявления санатория принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушив справу № 25-Б/2 про визнання банкрутом кооперативу «Наша м. Бєлєва, м. Жовтєва, №4, р/р 461816 в Залісвському АК АПБ, МФО 351096, код 14150619).
